

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 17/2012, referent al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

Primer.- En data 30/06/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un ciutadà pel qual formulava denúncia contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya o l'Ajuntament de Barcelona, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En primer lloc, la persona denunciant exposava que a l'edifici situat al costat del número 351 del C/Diputació de Barcelona, hi hauria instal·lada una càmera que, segons el denunciant, permetria captar imatges de persones a la via pública. Així mateix, manifestava que no podia identificar a quin organisme pertanyia la dita càmera atès que no existia cap cartell informatiu que permetés identificar l'ens. En segon lloc denunciava que presumptament tampoc no s'hauria creat ni inscrit el corresponent fitxer al Registre de Protecció de Dades de Catalunya. A l'últim, i atesa la manca de cartells informatius, també denunciava que no es complia amb el dret d'informació previst a l'article 5 LOPD o a l'article 11.1 del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat de Catalunya.

La persona denunciant aportava amb el seu escrit de denúncia una fotografia on constava la càmera objecte de denúncia.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 165/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 07/07/2011 es va sol·licitar al Departament d'Interior que informés sobre si la dita càmera disposava de la preceptiva autorització administrativa atorgada de conformitat amb el Decret 134/1999, de 18 de maig, i en cas afirmatiu, identificació de l'entitat autoritzada, data d'atorgament de l'autorització així com eventuais renovacions posteriors.

El Departament d'Interior va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 01/08/2011, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que *"la càmera a la que fa referència el seu escrit és una càmera policial, controlada pels agents de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra."*
- Que *"aquesta càmera no està inscrita al Registre d'autoritzacions de dispositius fixos de la Direcció General d'Administració de Seguretat, previst al Decret 134/1999 (...)"*
- Que *"l'edifici on es troba situada aquesta càmera està destinat a unitats administratives i tècniques de suport a l'exercici de funcions policials, així com a determinades unitats especialitzades del cos de Mossos d'Esquadra. Per aquest motiu té la consideració de"*

“dependència o instal·lació de la policia de la Generalitat adscrita al compliment de les seves funcions”, i en conseqüència, i conforme disposa l'article 1.3 del Decret 134/1999, exempta d'autorització administrativa prèvia.”

- Que *“(…) en l'actualitat, s'està pendent de què la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya es pronunciï sobre l'abast que ha de tenir l'excepció prevista a l'art. 1.3 del Decret 134/1999, abans esmentada. És a dir, que es determinin, de manera detallada, quins edificis es consideren adscrits al compliment de les funcions policials.”*

Tercer.- També en el marc d'aquesta fase d'informació, en data 31/01/2012 es va comprovar que en el Registre de Protecció de Dades de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades no hi figura inscrit cap fitxer que tingui per finalitat la videovigilància dels edificis del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Quart.- Posteriorment, per mitjà d'ofici de data 08/02/2012, aquesta Autoritat requerí al Departament d'Interior per tal que informés sobre: 1) el pronunciament de la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya sobre l'abast de l'excepció prevista a l'article 1.3 del Decret 134/1999; 2) quin era el fitxer on s'emmagatzemaven les imatges que la càmera enregistra (assenyalant en el seu cas, la disposició de caràcter general de creació del fitxer així com la data de publicació del diari oficial) i 3) que es detallés de com s'informava sobre l'existència de la càmera esmentada.

El Departament d'Interior va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 02/03/2012, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Respecte la primera pregunta: *“(…) aquesta qüestió ha estat debatuda per la Comissió, sense que s'hagi arribat a un pronunciament específic al respecte. Tot i així, davant el debat general, el propi Departament d'Interior ha decidit sol·licitar l'autorització de la instal·lació de videovigilància, la qual es troba en procés d'elaboració, per tal que la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya emeti l'informe preceptiu al respecte.”*
- Respecte a la segona pregunta: *“(…) us informem que fins ara no consta inscrita al Registre d'autoritzacions de dispositius fixos de la Direcció General d'Administració de Seguretat, previst a l'esmentat Decret 134/1999, de 18 de maig, atès que s'ha considerat que es tracta d'una càmera policial situada en una “dependència o instal·lació policials o adscrita al compliment de les seves funcions.” Per aquest motiu, i conforme al que disposa l'art. 1.3 d'aquest Decret, aquesta càmera s'ha considerat exempta d'autorització administrativa prèvia i d'inscripció al mencionat registre. No obstant això, i d'acord amb el que s'ha exposat en el punt anterior, quan sigui autoritzada la instal·lació es procedirà a la seva inscripció en el Registre previst a l'art. 13 del Decret 134/1999, de 18 de maig.”*
- Respecte la tercera pregunta: *“(…) us informem que hi ha instal·lats cartells informatius que tenen el disseny i les característiques que preveu l'article 3 de l'Ordre d 29 de juny de 2001(…)”*

Cinquè.- També en el marc d'aquesta fase d'informació prèvia, en data 21/03/2012 l'Autoritat va realitzar un acte d'inspecció ocular a la façana de les dependències del Departament d'Interior situades al C/Diputació 353-355 cantonada Passeig de Sant Joan, per tal de verificar l'existència de càmeres de videovigilància així com dels corresponents cartells informatius. En aquell acte d'inspecció es va comprovar el següent:

- Que a la façana del Departament d'Interior situada al Passeig de Sant Joan, hi han instal·lades un total de 4 càmeres: 2 de tipus "domo" i 2 càmeres "fixes". Aquestes càmeres permeten –en major o menor mesura- enfocar imatges de la via pública al voltant de la dita seu del Departament.

Així mateix, també es comprova que en aquesta façana de l'edifici hi figura un cartell informatiu que té el disseny i les característiques que preveu l'annex titulat "Rètols informatius" del Decret 78/2010, de 22 de juny, sobre la instal·lació de dispositius de videovigilància a les dependències policials de la Generalitat de Catalunya.

- Que a la façana del Departament d'Interior situada al C/ Diputació números 353-355, hi han instal·lades un total de 5 càmeres: 2 de tipus "domo" (una de les quals, és la que figura a la fotografia aportada amb la denúncia) i 3 càmeres "fixes". Aquestes càmeres permeten –en major o menor mesura- enfocar imatges de la via pública al voltant de la dita seu del Departament.

Així mateix, també es comprova que en aquesta façana de l'edifici hi figura un cartell informatiu que té el mateix disseny i característiques que el del Passeig de Sant Joan esmentat al punt anterior.

Sisè.- En data 11/04/2012 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 b) en relació amb l'article 6, ambdós de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a/la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 17/04/2012.

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Setè.- El Departament d'Interior –a través de la Direcció General d'Administració de Seguretat- va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 09/05/2012, les quals es van abordar a l'apartat segon dels fonaments de dret de la proposta de resolució.

Vuitè.- En data 26/07/2012 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya havia incorregut, en una infracció greu prevista a l'article 44.3 b), en relació amb l'article 6.1, tots ells de la

LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 31/07/2012, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Novè.- Per mitjà d'escrit de 06/08/2012 l'entitat imputada ha formulat al·legacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- El Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya té instal·lat a la seva seu central a Barcelona, ubicada al carrer Diputació núm. 353-355 (cantonada Passeig de Sant Joan) un sistema de videovigilància que està format per 9 càmeres exteriors i controlat per membres de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, que permet la captació i enregistrament d'imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la dita seu.

Aquesta captació d'imatges a través del sistema de videovigilància referit no disposa de l'autorització prevista a la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en llocs públics.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada va formular al·legacions davant el plec de càrrecs i també n'ha presentat davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent reiterar aquí l'argumentació explicitada per la instructora –que s'assumeix íntegrament-, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïen en essència les esgrimides prèviament davant el plec de càrrecs. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1.- Sobre la naturalesa de "*càmeres policials*", la qual cosa comportaria la "*incompetència manifesta*" de l'Autoritat, i al seu torn la inaplicació de l'article 6.1 de la LOPD.

S'abordaran aquí de forma conjunta les al·legacions segona i tercera, tal com ja es va fer en la proposta de resolució, atesa la seva connexió. En primer lloc, l'entitat imputada en la seva al·legació segona reitera que les càmeres que controlen els edificis del Departament d'Interior són càmeres policials, motiu pel qual estan regulades per la seva normativa específica, i per tant "*(...) no es troben subjectes a la regulació de la Llei orgànica 15/1999 i no és competència*

de l'ACPD ni el seu control ni la incoació del procediment sancionador". Afegeix que "els tractaments de dades personals procedents d'imatges i veus obtingudes mitjançant la utilització de videocàmeres per la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra es regeixen per les seves disposicions específiques, (...) i no per la Llei 15/1999." I sobre la base d'això, reitera el Departament l'al·legació de vulneració del principi de legalitat i considera que el procediment incoat per l'Autoritat és nul de ple dret per haver-lo incoat un "òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria" (art. 62.1.b Llei 30/1992).

D'altra banda, en l'al·legació tercera l'entitat imputada addueix que l'article 6.1 de la LOPD no seria aplicable al supòsit que ens ocupa, atès que d'acord amb el que preceptua l'apartat segon del mateix article, no cal el consentiment de les persones afectades quan les dades personals es recullen per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques. I en aquest sentit, tal com ja es va fer en les al·legacions formulades davant el plec de càrrecs, insisteix en què les càmeres són policials i invoca la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, que atribueixen a la policia de la Generalitat-Mossos d'esquadra la funció de vigilància i protecció de persones, òrgans, edificis, establiments i dependències de la Generalitat i dels seus ens instrumentals, garantint el funcionament normal de les instal·lacions i la seguretat dels usuaris dels serveis, motiu pel qual considera que existeix un incompliment del principi de tipicitat perquè *"el fet imputat no es correspon amb la descripció de la infracció administrativa descrita en l'article 44.3 b) de la Llei orgànica 15/1999, que regula el fet d'haver tractat les dades personals sense consentiment, perquè en el cas de les càmeres policials del Departament d'Interior no és necessari el consentiment dels afectats."*

Aquesta Autoritat no pot compartir les afirmacions del Departament d'Interior, atès que de les actuacions que consten en el present procediment sancionador s'infereix que els fets imputats sí estarien sotmesos a la legislació de protecció de dades de caràcter personal per les raons que s'exposaran a continuació.

El primer que cal dir és que a partir de les actuacions efectuades durant la fase d'informació prèvia, en la incoació del present procediment es va acceptar la naturalesa policial de les càmeres que ens ocupen, en consonància amb les manifestacions del propi Departament en aquella fase prèvia i que ha seguit reiterant al llarg d'aquest procediment, com a òrgan responsable de les mateixes. A partir d'aquesta consideració, cal acudir a l'article 2.3 e) de la LOPD, el qual disposa que es regiran per les seves disposicions específiques, i pel que preveu especialment, si s'escau, la LOPD: *"e) Els procediments d'imatges i sons obtinguts mitjançant la utilització de videocàmeres per les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat, d'acord amb la legislació sobre la matèria."*

Al seu torn, la legislació sobre la matèria, i en concret la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en lloc públics, determina expressament a l'article 2.2 que: *"Sens perjudici de les disposicions específiques que conté aquesta Llei, el tractament automatitzat de les imatges i sons es regeix pel que disposa la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal"*, remissió que s'ha d'entendre efectuada a la LOPD, atès que aquesta derogà i substituï la Llei orgànica 5/1992.

I l'article 10 de la Llei orgànica 4/1997 afegeix que: *“Si no pertoca exigir responsabilitats penals, les infraccions al que disposa aquesta Llei se sancionen d'acord amb el règim disciplinari corresponent als infractors i, si no, amb subjecció al règim general de sancions en matèria de tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.”*

Per tant, de la conjugació dels diferents preceptes, s'infereix que –contràriament al que esgrimeix el Departament d'Interior- la normativa en matèria de protecció de dades personals –inclòs el seu règim sancionador- sí és d'aplicació als tractaments d'imatges i sons efectuats per les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, si bé l'entrada en joc d'aquesta, haurà de tenir en compte de manera preferent allò que determina la Llei orgànica 4/1997.

I això és el que s'ha fet en aquest procediment sancionador. En aquest sentit, a l'acord d'inici ja s'assenyalava -concretament al seu fonament de dret tercer- que la captació d'imatges de la via pública duta a terme per un cos policial, com succeeïa en el present cas, s'havia de sotmetre al previst a la normativa específica, és a dir, en primer terme a la Llei orgànica 4/1997, i precisament aquesta llei (articles 1.1 i 3.1) permet la gravació d'imatges i sons a la via pública sempre que s'hagi obtingut l'autorització preceptiva, cosa que en el present cas no hauria succeït, tal com ha reconegut el propi Departament en les al·legacions davant la proposta de resolució, al manifestar que arran de les actuacions d'investigació efectuades per aquesta Autoritat i *“davant el debat generat pels diferents plantejaments sobre la qüestió, el propi Departament va decidir voluntàriament sol·licitar l'autorització de la instal·lació de videovigilància, que es presentarà a debat en la propera reunió de la Comissió, per tal que emeti l'informe preceptiu al respecte.”*

Per tant, tampoc no pot prosperar la pretensió d'aplicació de l'excepció al consentiment de l'article 6.2 de la LOPD, en detriment del règim general d'exigència de consentiment o habilitació legal de l'article 6.1 de la LOPD, atès que la pròpia legislació específica invocada pel Departament, conscient que quan existeixin càmeres policials que capten imatges de persones que transiten per la via pública no es podrà obtenir el consentiment dels afectats, exigeix expressament que s'ha de disposar de l'informe favorable de la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya i de l'autorització que legitima tal tractament (article 3 de la LO 4/1997 i article 7 del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya), requisits que en el present cas, no complia el tractament dut a terme per les càmeres instal·lades a l'exterior de la seu del Departament d'Interior. Val a dir que d'acceptar-se l'argument del Departament d'Interior, es desnaturalitzaria el sistema previst a la legislació específica policial, basat en l'exigència de l'informe favorable de la Comissió esmentada, la qual té per funció la de ponderar, sota el principi de proporcionalitat, els objectius que addueix l'òrgan peticionari per justificar la instal·lació (assegurar la protecció d'edificis, instal·lacions públiques i els seus accessos, salvaguardar les instal·lacions útils per a la defensa nacional, detectar o constatar les infraccions a la seguretat pública, i prevenir la producció de danys a les persones i els béns) amb els drets dels ciutadans afectats (article 8.4 i 10 Del Decret 134/1999). En definitiva, aquesta regulació prevista a la legislació específica habilita el tractament de dades personals esmentat, sempre i quan es compleixi amb les exigències allà previstes, i en particular la referent a l'obtenció prèvia de l'informe favorable de la Comissió citada.

En conseqüència, la instal·lació de càmeres de videovigilància que permeten captar i gravar imatges de persones físiques identificades o identificables efectuada per la Policia de la Generalitat de Catalunya-Mossos d'Esquadra sense disposar de l'informe favorable de la Comissió abans citada ni la posterior autorització preceptiva que exigeix la normativa específica aplicable, i sense disposar del consentiment de les persones afectades, constitueix un tractament de dades personals que resulta contrari a allò que determina la LOPD, tal com ha declarat ja aquesta Autoritat en casos precedents (resolució de 21/07/2011 dictada en el procediment núm. PS 22/2011, referent a un sistema de videovigilància de policia local, disponible en el web d'aquesta Autoritat www.apd.cat, apartat de resolucions-).

D'acord amb el que s'ha exposat, aquestes dues al·legacions que aquí s'han abordat, no poden prosperar.

2.2.- Sobre els fets provats.

Aquesta al·legació està dividida en dues parts. En la primera part, el Departament d'Interior manifesta el seu desacord amb la consideració de la instructora conforme el sistema de videovigilància implementat permet la captació i enregistrament de persones que transiten per la via pública. A aquest respecte, reitera –tal com havia fet en les al·legacions formulades davant del plec de càrrecs- que la finalitat del dit sistema “no és la captació i enregistrament d'imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la dita seu, sinó garantir la seguretat de l'edifici”. Per aquest motiu, defensa que “el camp de visió de les càmeres és l'estrictament necessari per complir amb la finalitat de protecció de l'edifici. Per això, les càmeres únicament capten façanes, voreres, accessos i només en els casos estrictament necessaris, una part mínima de la calçada. Les càmeres no capten els edificis col·lindants, ni terrasses, ni establiments comercials, ni cap altre edifici que no sigui el del Departament d'Interior (...). En conseqüència, no es pot establir a la proposta de resolució com a fet provat que el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya té instal·lat a la seva seu central a Barcelona, un sistema de videovigilància que permet la captació i enregistrament d'imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la dita seu.” Finalment, invoca l'article 5.4 b) de la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, sobre tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i conclou: “Es important remarcar que en el cas que ens ocupa, resulta inevitable la captació incidental d'imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la seu del Departament d'Interior, per poder protegir i vigilar l'edifici, i que aquest fet, d'acord amb la pròpia normativa de l'ACPD, resulta legítim.”

I en la segona part de l'al·legació, el Departament fa referència a allò manifestat durant la fase d'informació prèvia i en les al·legacions formulades davant el plec de càrrecs, és a dir, que en un primer moment el Departament entenia que a les càmeres perimetrals de la seu del Departament d'Interior els era aplicable l'exempció prevista a l'article 1.3 del Decret 134/1999, i que després en un segon moment, com a conseqüència del requeriment realitzat per l'Autoritat i la falta de pronunciament específic de la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya al respecte, el Departament d'Interior va decidir “voluntàriament sol·licitar l'autorització de la instal·lació de videovigilància, que es presentarà a debat en la propera reunió de la Comissió, per tal que emeti l'informe preceptiu al respecte”. Per aquests

motius, el Departament entén que no s'ha incomplert el procediment establert a l'article 7 del Decret 134/1999 i en conseqüència, *"no es pot establir a la proposta de resolució com a fet provat que la captació d'imatges a través del sistema de videovigilància referit no disposa de l'autorització prevista a la Llei orgànica 4/1997 (...)"*

En relació a la primera part d'aquesta al·legació, el primer que cal dir és que es comparteixen algunes afirmacions, però no la conclusió final a la qual arriba el Departament en el sentit que les càmeres no permeten la captació d'imatges de persones a la via pública. I això perquè en aquesta mateixa al·legació el propi Departament reconeix expressament que les dites càmeres sí permeten la captació d'imatges de persones que transiten per la via pública, concretament en dos moments diferents: el primer, quan el Departament assevera que *"les càmeres únicament capten façanes, voreres, accessos i només en els casos estrictament necessaris, una part mínima de la calçada (...)* Per tant, *es capten les imatges dels vianants com a conseqüència necessària de la finalitat legítima de la instal·lació i només en la mesura estrictament indispensable per a l'objecte de la instal·lació"* i el segon, quan admet expressament que: *"Es important remarcar que en el cas que ens ocupa, resulta inevitable la captació incidental d'imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la seu del Departament d'Interior, per poder protegir i vigilar l'edifici, i que aquest fet, d'acord amb la pròpia normativa de l'ACPD, resulta legítim."*

Ara bé, qüestió diferent és si aquesta captació d'imatges de persones que transiten per la via pública es considera proporcionada o no a la finalitat perseguida pel Departament d'Interior, és a dir, garantir la seguretat dels edificis. I en aquest sentit, tal com ja va argumentar la instructora, convé insistir que en aquest procediment sancionador no s'ha imputat en cap moment una presumpta vulneració del principi de qualitat de les dades en la seva vessant de proporcionalitat, ja que tal ponderació, en el cas de les càmeres policials sotmeses en primer terme a la LO 4/1997, correspon precisament a la Comissió especialitzada abans esmentada. Ans el contrari, l'objecte d'aquest procediment és determinar si la conducta consistent en captar imatges de persones que transiten per la via pública al voltant de la seva seu central a Barcelona -a través de 9 càmeres exteriors instal·lades pel Departament a la dita seu- es pot considerar ajustada a dret, davant la manca de consentiment de les persones afectades i davant la manca d'habilitació legal que empari el dit tractament, ja que el Departament no disposa de l'autorització prevista a la Llei orgànica 4/1997.

Pel que fa a la segona part d'aquesta al·legació, referent a la creença inicial que era aplicable al cas l'exempció prevista a l'article 1.3 del Decret 134/1999, si bé després s'ha decidit iniciar els tràmits per obtenir l'informe favorable de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància i posterior autorització, cal deixar clar que el tipus infractor imputat en aquest procediment sancionador es considera consumat des del moment en què el sistema de videovigilància policial es posa en funcionament sense disposar dels requisits de l'informe favorable de la Comissió esmentada i la posterior autorització que exigeixen la normativa específica aplicable. I en segon lloc, cal dir que fins i tot per al cas que s'admetés aquesta manifestació del Departament consistent en què al tractament objecte d'aquest procediment li seria aplicable l'exempció prevista a l'article 1.3 del Decret 134/1999, estariem davant d'un tractament de dades personals que, al no estar sotmès al règim específic d'informe de la Comissió i autorització exigits per a les càmeres policials, hauria de complir amb el règim general de la LOPD i per tant, abans d'iniciar el tractament hagués estat necessari que el

Departament hagués creat el fitxer corresponent (article 20 LOPD, 52 RLOPD i Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, d'aquesta Autoritat, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància).

Per tant, aquesta al·legació no pot reeixir.

Tercer.- Respecte al fet descrit a l'apartat de fets provats, l'article 44.3 b) de la LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“b) Tractar dades de caràcter personal sense demanar el consentiment de les persones afectades, quan aquest sigui necessari de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.”

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 6.1 de la LOPD sobre el principi de consentiment, disposa el següent:

“1. El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa.”

L'article 4.2 de la Instrucció 1/2009, determina el següent:

“4.2. Els tractaments de dades procedents d'imatges i veus obtingudes mitjançant la utilització de videocàmeres per la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra o per les policies locals de Catalunya s'han de regir per les seves disposicions específiques i per allò previst especialment, si escau, en la legislació de protecció de dades personals i per aquesta Instrucció.”

Així doncs, la captació d'imatges de la via pública duta a terme per un cos policial, com succeeix en el present cas, s'ha de sotmetre al previst a la normativa específica a la qual es remet la Instrucció 1/2009, la qual està constituïda en primer terme per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en llocs públics. L'article 1.1 d'aquesta Llei orgànica disposa el següent:

“1. La present Llei regula la utilització per les Forces i Cossos de Seguretat de videocàmeres per gravar imatges i sons en llocs públics, oberts o tancats, i el seu posterior tractament, a fi de contribuir a assegurar la convivència ciutadana, l'erradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com de prevenir la comissió de delictes, faltes i infraccions relacionades amb la seguretat pública.

Així mateix, aquesta norma estableix específicament el règim de garanties dels drets fonamentals i llibertats públiques dels ciutadans que s'ha de respectar ineludiblement en les successives fases d'autorització, gravació i ús de les imatges i sons obtinguts conjuntament per les videocàmeres.”

Així mateix, l'article 3.1 d'aquesta Llei orgànica estableix que *“La instal·lació de videocàmeres o de qualsevol mitjà tècnic anàleg en els termes de l'article 1.2 d'aquesta Llei està subjecta al*

règim d'autorització, que s'ha d'atorgar, si s'escau, amb l'informe previ d'un òrgan col·legiat (...)."

Aquesta Llei orgànica permet la gravació d'imatges i sons a la via pública amb les finalitats descrites efectuada per les Forces i Cossos de Seguretat, però només un cop obtinguda l'autorització preceptiva, previ informe favorable de la Comissió prevista a l'article 3 de la mateixa Llei orgànica. En el mateix sentit es pronuncia el Decret 134/1999, a l'article 7.1:

"7.1 La instal·lació amb caràcter fix i l'ús dels dispositius de gravació per part de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra i de les policies locals requereix l'autorització administrativa prèvia, que atorgarà el director general de Seguretat Ciutadana.

7.2 Per tal de ser autoritzada, la sol·licitud d'instal·lació requereix l'informe previ favorable de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància que preveu l'article 3 d'aquest Decret, d'acord amb el procediment que regula l'article següent."

Doncs bé, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que el Departament d'Interior ha estat tractant les dades personals derivades de l'enregistrament d'imatges de persones físiques que transitaven per la via pública mitjançant les càmeres exteriors instal·lades a la seu del dit Departament, sense que concorregués una habilitació legal i sense disposar del consentiment de les persones afectades. En conseqüència, aquesta conducta és constitutiva d'una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3 b) en relació amb l'article 6, ambdós de la LOPD.

Quart.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

És en virtut d'aquesta facultat que en el cas present i tenint en compte les manifestacions formulades davant la proposta pel propi Departament en el sentit que ja s'ha presentat la sol·licitud per tal d'obtenir l'informe favorable de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància i l'autorització corresponent, i que aquesta se sotmetrà a debat en la propera reunió de la dita Comissió, es considera procedent requerir al Departament per tal que en el termini de tres mesos comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució, acrediti davant aquesta Autoritat que s'han culminat els tràmits preceptius esmentats.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3 b) en relació amb l'article 6.1, tots ells de la LOPD.

Segon.- Requerir al Departament d'Interior per tal que dugui a terme les mesures correctores assenyalades en el fonament de dret quart, en les quals es té en compte que el Departament

ha al·legat haver iniciat ja els tràmits per a l'obtenció de l'autorització preceptiva, a fi de corregir els efectes de la infracció.

Tercer.- Notificar aquesta resolució al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

Maria Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 13 de setembre de 2012